

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4005/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Љубиша Велишић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради чинидбе и поништаја одлуке о утврђивању коефицијента за обрачун зараде, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2863/17 од 15.07.2019. године, на седници одржаној 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2863/17 од 15.07.2019. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2863/17 од 15.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 820/16 од 09.03.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се поништи одлука Управног одбора тужене бр. .. од 25.03.2016. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се тужена обавезе да у складу и у року одређеном у Закону, одлучи о приговору тужиле заведеном код тужене под бр. .. од 14.03.2016. године, на решење директора донето 25.02.2016. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2863/17 од 15.07.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег

интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став други).

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиље као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите и начин пресуђења. Правноснажном пресудом против које је ревизија изјављена одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се поништи одлука тужене (другостепена), којом је приговор тужиље на решење о непризнавању права на увећани коефицијент за обрачун зараде, почев од дана стицања високог образовања тужиље, одбачен као неблаговремен. Истовремено, тужба је одбачена у делу којим је тражено да се тужена, као послодавац, обавезе да по други пут одлучи по истом приговору тужиље на решење којим им није признато право на увећани коефицијент за обрачун и исплату зараде. У односу на главни захтев, тужиља није доставила доказ о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова о истом захтеву, као што је конкретан, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Побижана пресуда донета је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из тих разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побижаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 441. Закона о парничном поступку је прописано да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужиља је поднела тужбу дана 08.04.2016. године, ради чинидбе и поништаја одлука којима им није признато право на увећани коефицијент зараде.

У ситуацији када у тужби нити током првостепеног поступка вредност предмета спора није означена, нити је обрачуната и наплаћена судска такса на тужбу и пресуду, примењује се одредба члана 28. Закона о судским таксама, којом је прописано да ако се по одредбама чл. 21. до 27. тог закона не може утврдити вредност предмета спора, као вредност се узима износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Како вредност предмета спора од 15.000,00 динара утврђена применом наведених одредаба Закона о судским таксама, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Истовремено, није реч о парници у спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о поништају одлуке послодавца која се односи на измену коефицијента за обрачун и исплату зараде, због чега ревизија није дозвољена ни применом члана 441. ЗПП.

На основу члана 413. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић